

ikke kunde komme til en Beslutning i Folketingets FAVOR til Æsteraaret, og jeg haaber det skal ske, og skal det ske, efter det netop derved, at Folketinget fast og klart faar paa sit Standpunkt.

Jens Bux: Jeg hører sammen med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) til det Mindretal fra Folketingets Side, der ikke har kunnet gaa med til at anbefale at tiltræde Folketingets Affattelse. Jeg har ikke haft Lejlighed til at beskæftige mig særlig med denne Sag for i Fællesudvalget. Jeg er bleven valgt ind deri paa Grund af et Medlems Sygdom, der tidligere havde haft med denne Sag at gøre, men jeg vil rigtig nok sige for mit Bedkommende, at jeg er bleven styrket i Fællesudvalget, at det vilde være urimeligt at øse alle disse Tusinder af Kroner ud mere end der er forlangt af Regeringen, og jeg kan derfor i det Stykke slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets, som jeg ogsaa ifølge den afgivne Erklæring staar sammen med i Fællesudvalget, og naar den ærede sidste Taler beræbte sig paa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets's Venner og Meningsfæller oppe i Landstinget netop havde kunnet gaa med til at give flere Penge til Guldborgsundsbroen, saa tror jeg ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at det er vedtaget oppe i Landstinget med 24 Stemmer mod 18, og hvis det ikke havde været andre Medlemmer i Landstinget end det ærede Medlems specielle Meningsfæller, saa vare sandelig ikke de 215,000 Kr. blevne vedtagne, men det var andre ærede Medlemmer, som det ærede Medlem ganske vist ikke og jeg heller ikke er enig med til daglig Brug i denne Sag, der have hjulpet til at faa denne Guldborgsundsbro lavet. Sagen er den, at for mig er Hovedsagen den, og det er Pointet, at jeg vil sige til Anbefaling for at følge Landstinget og til Opfordring for ærede Medlemmer om at forandre deres Stilling, for saa vidt de tidligere have stemt for Folketingets Affattelse, at det forekommer mig, at vi gøre disse Folk deroppe en daarlig Tjeneste ved at vedtage Flertallets Indstilling her i Dag. Thi jeg tror, at jeg tør sige efter den Enstemmighed, der var blandt Landstingets Medlemmer oppe i Fællesudvalget, at Landstinget ikke vil vedtage det som Folketingets Flertal i Erklæringen har anbefalet at vedtage, og Resultatet af vor Afstemning vil da blive, at hvis vi her vedtage en Indstilling, medens Landstinget vedtager en anden, der da intet bliver gjort. Den

projekterede, paabegyndte og næsten færdig byggede Bane faar altjaa i dette Aar ingen Tilslutning til Viborg, og saa synes jeg virkelig, at vi gøre dem deroppe en daarlig Tjeneste ved at spille et Aar. Og naar det Aar er forløbet, saa er det tvivlsomt, om Spørgsmaalet vil blive afgjort i dette Tings Flertals FAVOR. De Herre kunne jo gerne sige: Ja, men det er vort Ønske og vort Haab, og saa længe der er Liv, saa er der Haab, selv om det er aldrig saa lidt, vi hænge os ved, saa ville vi dog alligevel holde fast derved. Men der er det, jeg siger, at for os, der have været Medlemmer af Fællesudvalget, er der al Grund til at antage, at Landstinget ikke vil fravige sit Standpunkt i denne Sag, og der er da spildt et helt Aar til Stude for Befolkningen deroppe i denne Egn. — Det er en Ting, som blev oplyst i Fællesudvalget, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets ogsaa bemærkede her — det var jo ikke noget nyt for os, der have været Medlemmer af Fællesudvalget — men det var naturligt, at han fremhævede det her, det er et Forhold, som ogsaa kom frem i Fællesudvalget og har spillet en vis Rolle der, og som, hvis Sagen havde faaet en anden Udgang, i højeste Grad vilde have paavirket mig, det er Forholdet til Sindsygeanstalten, om man af Hensyn til denne skal flytte Stationen. Men efter de Oplysninger, som ere fremkomne i Udvalget, og efter den Lovgivning, vi have i dette Øjeblik paa dette Omraade, som jeg for øvrigt ikke skal komme nøjere ind paa, medmindre der gives Anledning dertil fra andre ærede Medlemmer, kom vi til det Resultat, at der ingen Grund var til at fravige det Standpunkt, Landstinget har indtaget. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets's Udtalelser og vil anbefale ærede Medlemmer i Sagens og efter min Mening i Beboernes velforstaede Interesse at følge Landstingets Affattelse, hvorved Sagen bringes til Ende, og Banen faar sin Tilslutning, og Beboerne deroppe virkelig faa deres Bane færdig i Løbet af det kommende Aar, hvad jo ikke vil ske, hvis vi følge Folketingets Affattelse. Derfor vil jeg anbefale Tinget at følge den Indstilling, Landstinget har gjort.

Tauber: Hvad der hos mig har vakt en saa levende Erindelse af, at det vil være rigtig, at flytte Banestationen ved Viborg, det er mit Kendskab til Forholdene i Slagelse, som ligne disse overordentlig meget. Der, ligesom her, ligger Stationen nemlig langt fra Byen, og der har paa